

ΕΤΟΣ 52ον

17 Ὀκτωβρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (2681)

Η ΣΠΟΡΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

«Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ»

Ἡ παραβολή τοῦ Σπορέως διαπραγματεύεται τό μυστήριο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί ἀναγγέλλει τό λόγο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἀπό τήν ὥρα πού γίνεται ἡ σπορά μέχρι τήν ἐποχή τοῦ θερισμοῦ μεσολαμβάνει ἀρκετός χρόνος. Αὐτός ὁ χρόνος ἔχει μεγάλη σημασία, γιατί φανερώνει ἀφ' ἑνός μὲν, ὅτι ὁ Θεός παρέχει χρόνο στόν καθένα νά καλλιιεργήσει στήν καρδιά του τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά τόν καταστήσει καρποφόρο, ἀφ' ἑτέρου δέ τήν ἐσχατολογική διάσταση τῆς παραβολῆς, ἀφοῦ ὁ θερισμός εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς τελικῆς κρίσεως καί τῆς αἰώνιας βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐπίσης, τό γεγονός, ὅτι ὁ σπόρος σπείρεται στό ἔδαφος, καί δίνει τήν ἐντύπωση ὅτι χάνεται, συμβολίζει ἀκόμα καί τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, πού ὀδηγεῖ πρὸς τήν κοινή Ἀνάσταση τήν ἐποχή τοῦ ἐσχατολογικοῦ θερισμοῦ.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, δέν εἶναι ἀπλά μιὰ διδασκαλία, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἐνεργητική ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ στά ἀνθρώπινα πράγματα. Γι' αὐτό εἶναι «ζῶν καί ἐνεργῆς καί τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον». Εἶναι ὁ λόγος τῆς ζωῆς, ὁ λόγος τῆς σωτηρίας, ὁ λόγος τῆς καταλλαγῆς, ὁ λόγος τῆς χάριτος. Γι' αὐτό καί εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρος.

Ἡ «ἀδυναμία» τοῦ θείου λόγου

Ὅμως ὁ λόγος τῆς Ἐκκλησίας, ἐξ αἰτίας τῆς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου, παρουσιάζεται σέ ἀδυναμία, κενωμένος ἀπό τή θεϊκή του λάμψη, παραδομένος στούς ἀμαρτωλοῦς καί ἐσταυρωμένους. Οἱ βιοτικές μέριμνες τοῦ αἰῶνος τούτου, λέγει χαρακτηριστικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος, οἱ ἄκαιρες ἀθυμίες καί ἡ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 5-15)

Ἡ διάδοσις τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυνὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφνεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυνὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὔτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσι, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσοῦν, οὔτοι εἰσὶν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὔτοι εἰσὶν, οἱ τινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγουν τὸν πνευματικὸ σπόρο καὶ γίνεται ἄκαρπος. Ὡς προσέξουμε, λοιπόν, τὸ λόγο τοῦ Κυρίου πού εἶπε: «Ὅποιος μὲ ἀγαπᾷ θά φυλάξει τίς ἐντολές μου· θά τόν ἀγαπήσει ὁ Πατέρας μου, θά τόν ἀγαπήσω κι ἐγώ καὶ θά τοῦ φανερώσω τόν ἑαυτό μου» (Ἰω. 14,21). Βλῆπουμε, ἰσχυρῶς ὁ Ἅγιος Μάρκος ὁ Ἀσκητής, «πῶς ὁ Χριστός ἔκρυψε μέσα στίς ἐντολές τῆ φανέρωσής Του; Ἀπ' ὅλες τίς ἀρετές, ἐκείνη πού περιλαμβάνει ὅλες εἶναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Θεό καὶ τὸν πλησίον, πού προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀποχή ἀπὸ τὴν ὕλη καὶ τὴν ἡσυχία τῶν ἰουδαίων».

Ἡ μελέτη τοῦ θείου λόγου

Ὅλοι μας πρέπει νὰ μελετᾶμε καθημερινά τὴν Ἁγία Γραφή. Ἡ μελέτη τοῦ θείου λόγου δὲν εἶναι μιά ἀπλή ἄσκηση, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ὀργανικὸ μέρος τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ μεταβάλλει τὸν καθημερινό μας βίον σὲ ζῶσα μελέτη τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς κατευθύνει τὴ μάχη καὶ τὴν πρόοδο τῆς ψυχῆς καὶ κάνει τὴν ψυχὴ μας ἐκκλησιαστικὴ καὶ θεοδίδακτη (Ἅγιος Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς). Κατὰ τὸν Ἅγιο Νεῖλο, ἡ πείνα τῶν Γραφῶν ἀποτελεῖ τὸ μέτρο τοῦ πνευματικοῦ εἶναι μας καὶ εἶναι φῶς τῆς ψυχῆς. Οἱ Πατέρες μᾶς διδάσκουν πῶς πρέπει νὰ τρεφόμεστε ἀπὸ τοὺς σπόρους τῆς ζωῆς πού περιέχονται μέσα στὴν Ἁγία Γραφή, ὅπως τὸ κάνουμε μὲ τὴ συμμετοχὴ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Ἐβγῆκε ὁ γεωργὸς διὰ νά σπείρῃ τὸν σπόρον του. Καί ἐνῶ ἔσπερνε, μερικοὶ σπόροι ἔπεσαν κοντά εἰς τὸν δρόμον καὶ καταπατήθηκαν καὶ τὰ πτηνά τοῦ οὐρανοῦ τοὺς ἔφαγαν· ἄλλοι ἔπεσαν εἰς πετρῶδες ἔδαφος καὶ ὅταν ἐφύτρωσαν, ἐξεράθηκαν, διότι δέν εἶχαν ὑγρασίαν· ἄλλοι ἔπεσαν ἀνάμεσα στὰ ἀγκάθια καὶ ὅταν φύτρωσαν τὰ ἀγκάθια, τοὺς ἐπνίξαν τελείως· καὶ ἄλλοι ἔπεσαν εἰς καλὸν ἔδαφος καὶ ἐφύτρωσαν καὶ ἀπέδωκαν ἑκατὸ φορές περισσότερον καρπὸν». Ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, ἐφώνησε, «Ἐκεῖνος πού ἔχει αὐτιά διὰ νά ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ». Οἱ μαθηταὶ του τὸν ἐρωτοῦσαν τί σημαίνει ἡ παραβολή αὐτή. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: «Σ' ἐσᾶς ἔχει δοθῆ τὸ νά γνωρίσετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' εἰς τοὺς λοιποὺς δίδονται μὲ παραβολάς, διὰ νά κρυπάζουν ἀλλὰ νά μὴ βλέπουν καὶ νά ἀκούουν ἀλλὰ νά μὴ καταλαβαίνουν. Ἡ παραβολή αὐτή σημαίνει τὰ ἐξῆς: **Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ**· ἐκεῖνοι πού ἔπεσαν κοντά εἰς τὸν δρόμον εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ἄκουσαν, ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδιά τους, διὰ νά μὴ πιστέψουν καὶ σωθοῦν. Ἐκεῖνοι δὲ πού ἔπεσαν εἰς τὸ πετρῶδες ἔδαφος, εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ὅταν ἀκούσουν, δέχονται μὲ χαρὰν τὸν λόγον ἀλλὰ δέν ἔχουν ρίζαν· προσωρινῶς πιστεύουν καὶ τὸν καιρὸν τῆς δοκιμασίας ἀπομακρύνονται. Ἐκεῖνο πού ἔπεσε στὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι πού ἄκουσαν, ἀλλ' εἰς τὸν δρόμον τους συμπνίγονται ἀπὸ τὰς φροντίδας καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ βίου καὶ ὁ καρπὸς τους δέν ὠριμάζει. Ἐκεῖνο δὲ πού ἔπεσε εἰς τὸ καλὸν ἔδαφος εἶναι ἐκεῖνοι πού μὲ καρδιά καλή καὶ ἀγαθὴ ἀκούουν τὸν λόγον, τὸν διατηροῦν καὶ καρποφοροῦν μὲ ὑπομονή». Αὐτὰ δὲ λέγων, ἐφώνησε: «ὁ ἔχων αὐτιά διὰ νά ἀκούει, ἄς ἀκούει».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μας στή Θεία Εὐχαριστία. Καί γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος παρομοιάζει τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν μὲ τὴ βρώση τοῦ Πασχαλίου Ἄμνου.

Λόγος καὶ ἦθος

Πόσο χαριτωμένους εἶναι ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καρπαθίου, πού συνδυάζει τὸ λόγο μὲ τὸ ἦθος, τὴν πίστη μὲ τὰ ἔργα: «Ἡ προσευχή, οἱ ψαημοί, ἡ ἀγρυπνία, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ διακονία πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὸ ἔλεος, ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ ἀκρόαση τῶν θείων λόγων, γίνονται ἐνέδρα καὶ παγίδα καὶ ἰάκκος καὶ μάλιστα καὶ ἀγκύνη καὶ δίχτυα γιὰ τὸ διάβολο».

Ἔσ προσευχόμεστε νά γίνουμε «ποιτῆς τοῦ λόγου καὶ ὄχι μόνο ἀκροατές» (Ἰακ. 1, 22-25). Ἐὰν ἔτσι γίνει, τότε ὁ Θεὸς θὰ εὐλογῆσει καὶ θὰ ἔλθει ἡ οικειοποίηση τῆς χάριτος καὶ ὁ ἁγιασμός πού θὰ ἀκτινοβολεῖ στὴν καθημερινή ζωή, γιὰ νά εἶναι ἡ ζωή μας βίος μακάριος, μιὰ ζωὴ ἀγαπητικῆς σχέσεως μὲ τὸ Θεό.

† Ὁ Φ. Ἀ.

17 Ὀκτωβρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ
Τῶν ἁγίων θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (787) κατὰ τῶν
εἰκονομάχων. Ὡσπέ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δι-
καίου Λαζάρου (898), Ἀνδρέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει.
Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 5-15.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ὀκτωβρίου, ζ΄ Λουκᾶ.
Ἀπόστολος: Γαλ. β΄ 16-20 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν΄ 27-39.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Τὸ Σεμινάριο θὰ ἀρχίσει στίς 23 Ὀκτωβρίου 2004 καὶ θὰ λειτουργεῖ Σάβ-
βατο ἀπόγευμα, ἀνά δεκαπενθήμερο, κατὰ τίς ὥρες 6.00-10.00 μ.μ. στὸ
κτίριο τοῦ πρ. Κέντρου Βιβλίου καὶ Ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλά-
δος, Καπλανῶν 6, παράλληλος τῆς Σόλωνος, μεταξύ Σίνα καὶ Μασσαλίας,
στό ὕψος τῆς Νομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικὸ Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτοκο-
σμικὴ Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολικὴ Ἀγιολο-
γία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανικὴ Ἐθνολογία • Ἱεραπο-
στολικὴ Πρακτικὴ καὶ Μεθοδολογία.

Εἶναι ἀνοικτὸ γιὰ ὅσους ἐνδιαφέρονται νὰ τὸ παρακολουθήσουν.

Πληροφορίες στὰ τηλέφωνα: 210.7272314-317, 7272345.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία
τοῦ Ἱ. Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θὰ χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἱ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θὰ ὁμιλεῖ.
2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνημα-
τικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ
ὁμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἱεραποστολικοὺς τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱ. Ιακώβου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἱ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ἰσχύει τὸν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>
